

TRADING CONCEPT ตอน เทรดอย่างเต่า (Turtle Trader)

สวัสดีครับท่านนักลงทุนกลับมาพบกันอีกครั้ง ท่านนักลงทุนเคยสงสัยไหมครับว่า การจะเป็นเทรดเดอร์ชั้นเยี่ยม (Great Trader) ได้ นั้น จะ ขึ้น กับ

พรสวรรค์ หรือพรแสวงกันแน่ (Born to be หรือ Made to be)

ฉบับนี้ มีคำตอบครับ

ผมขอยกเรื่องจริงของเทรดเดอร์หรือนักเก็งกำไรที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งครับ เรื่องราวของเขาน่าสนใจทีเดียว

เปิดตำนานเซียนเต่า

ชายหนุ่มคนหนึ่ง นามว่า Richard J. Dennis (Rich) เกิดใน Chicago ปี 1949 เมื่ออายุได้ 17 ปี ทำงานอดิเรกเป็นเด็กเดินไพล (Order Runner) ในตลาด Chicago Mercantile Exchange

เมื่อเรียนจบปริญญาตรี สาขาปรัชญา และได้ทุนเรียนต่อด้านปรัชญา แต่จุดพลิกผันมาถึง เมื่อนาย Rich ตัดสินใจทิ้งทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัย แล้วหันไปเยี่ยมทุนจากครอบครัวจำนวน \$1,600 แทน เพื่อนำมาลงทุนในตลาด Mid-American Exchange หลังหักค่าแรกเข้าต่างๆ แล้ว นาย Rich เหลือเงินลงทุนเริ่มต้นจริงๆ เพียง \$400 แต่ในปี 1970 นั้นเอง เงินลงทุนเพิ่มเป็น \$3,000 (เป็นการลงทุนในตลาดล่วงหน้า ทำให้มีอัตราทดหรือ leverage สูง) อีก 3 ปีถัดมามูลค่าพอร์ตเพิ่มถึงหลัก \$100,000

รุ่งขึ้นอีกปี เขาก็ทำกำไรในการเก็งกำไรราคาถั่วเหลือง ได้กำไรมาอีก \$500,000 และจนถึงปลายปี 1974 นั้นเอง เขาก็มีพอร์ตระดับ 1 ล้านดอลลาร์ ด้วยวัยเพียง 26 ปี และใช้เวลา 10 ปี ทำเงินจนพอร์ตมีมูลค่าสูงกว่า 200 ล้านดอลลาร์

ท่านนักลงทุนคิดว่า การประสบความสำเร็จของนาย Rich นั้น เป็นสิ่งที่เรียกว่า พรสวรรค์ ซึ่งใครก็ตามทำตามไม่ได้ หรือเป็นพรแสวง ที่ทุกคนสามารถพัฒนาทักษะจนทำตามได้ ?

ถ้าท่านคิดว่าเป็นพรสวรรค์แล้วละก็ ท่านคิดตรงกันข้ามกับนาย Rich แล้วละครับ

Richard Dennis มีความเชื่อที่ว่า การเป็นเทรดเดอร์ชั้นเยี่ยม นั้น สามารถฝึกอบรมและพัฒนาได้ เขาจึงใช้ชื่อเสียงความ เป็นนักเก็งกำไรโดยเฉพาในสินค้าโภคภัณฑ์ที่โด่งดังมาตั้งโครงการเพื่อทำการพิสูจน์ความเชื่อดังกล่าว

โครงการนี้เริ่มต้นในกลางปี 1983 โดย Richard Dennis ลงประกาศรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการผ่าน วารสารต่างๆ เช่น Barron's, Wall Street Journal, New York Times เป็นต้น โครงการนี้ได้รับความสนใจมาก มีผู้ส่งใบสมัครเข้าร่วมกว่า 1,000 คน และเข้าสู่การสัมภาษณ์ 80 คน จนเมื่อเริ่มโครงการมีผู้เข้าร่วม 13 คน

Richard Dennis ใช้เวลาอบรมผู้เข้าโครงการ เพียง 2 สัปดาห์ ในช่วงปลาย ธันวาคม ปี 1983 โดยเนื้อหาเกี่ยวกับระบบการลงทุนตามแนวโน้มอย่างง่าย (Trend Following) เช่น การซื้อเมื่อราคาเบรคช่วงราคาเดิมขึ้นด้านบน (Long Position) และขายเมื่อราคาเบรคช่วงราคาเดิมลงด้านล่าง (Short Position) ซึ่งเป็นการเก็งกำไรทั้งขาขึ้นและขาลง การกำหนดจุดตัดทอส รวมไปถึงการซื้อเพิ่มแบบพีรามิด

ในเดือนมกราคมปี 1984 เป็นช่วงทดสอบโดยแต่ละคนจะเทรดบัญชีขนาดเล็ก ซึ่งเมื่อครบ 1 เดือน Richard Dennis จะประเมินและจัดสรรเงินลงทุนให้ แต่ละคนไม่เท่ากัน จำนวนตั้งแต่ \$250,000 ไปจนถึง 2 ล้านดอลลาร์ เพื่อนำไปลงทุน

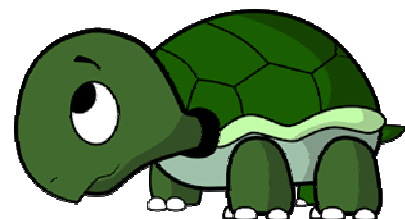
5 ปีให้หลัง เมื่อสิ้นสุดโครงการ ท่านนักลงทุนคิดว่าผลจะเป็นอย่างไรครับ จะเหลือเงินแค่ไหน ?

ผลก็คือ ในระยะเวลา 5 ปี ผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมด ทำกำไรรวมกันได้ราว 175 ล้านดอลลาร์ ซึ่งคิดเป็นผลตอบแทนแบบทบต้น 80% ต่อปี !!!

ผลการของโครงการนี้ ยืนยันได้อย่างดีว่า การเป็นเทรดเดอร์ชั้นเยี่ยม นั้น สามารถพัฒนาได้จริง

เนื่องจากช่วงที่เริ่มโครงการ Richard Dennis เพิ่งกลับจากเอเชีย และประทับใจการเลี้ยงเต่าของสิงคโปร์ จึงเรียกผู้เข้าโครงการว่าเต่า (Turtles) ทำให้ต่อมาเมื่อโครงการประสบความสำเร็จ ทุกคนจึงเรียกนักลงทุนที่ใช้แนวทางของ Richard Dennis ว่า Turtle Trader ครับ

เล่ามาจนจบ เชื่อว่า ท่านนักลงทุนคงอยากรู้แล้วว่า เทคนิคอะไรหนอที่ใช้เวลาเรียนแค่ 2 สัปดาห์ แล้วสามารถทำกำไรทบต้นได้เฉลี่ยถึง 80% ต่อปี เอาเป็นว่าไม่ต้องเรียนกันถึง 2 สัปดาห์ครับ เดี่ยวสัปดาห์หน้าผมจะมาเล่าให้ฟังต่อ

รอบรั้ว ลงทุน ตอน ความเชื่อที่ผิดทางสถิติ

วันนี้มีเรื่องน่าสนใจเกี่ยวกับสถิติ ซึ่งหลายๆ คนยังสับสนอยู่ อาจนำมาใช้กับการลงทุนแบบผิดๆ ได้จึงนำเล่าสู่กันฟังครับ

ผมเคยได้ยินคำพูดนี้ จากท่านนักลงทุนและคนใกล้ชิดตัวอยู่บ่อยๆ เช่น **หุ้นขึ้นมาติดต่อกันหลายวัน เดี่ยวคงต้องมีพักตัว** ขายเป็นทำกำไรก่อนดีกว่า แล้วค่อยรอซื้ออีกที หรือ บ้างก็ว่า **หุ้นลงแรงติดต่อกันมา 5 วันแล้ว ไม่วันนี้ก็พรุ่งนี้ต้องมีリバวน** เพราะที่ผ่านมามีไม่เคยเห็นลงติดต่อกันเกิน 6 วัน เป็นต้น

ล่าสุดได้ฟังแล้ว ชวนให้นึกถึง แนวคิดทางสถิติหนึ่งของนักเสี่ยงโชคในเกมรูเล็ต (roulette) นิยมเอาไปใช้ (ด้วยความเข้าใจผิด) ใครที่ไม่เคยเล่นไม่ต้องไปเสียใจหรือไปหัดเล่นนะครับ การพนันเป็นสิ่งไม่ดีครับ

ตัวเลขจะมีสีแดงและดำอย่างละครึ่งครับ

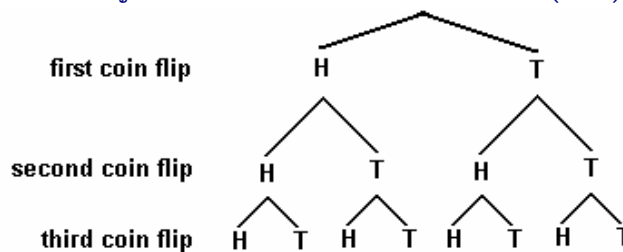
จริงๆ ก็เหมือนการโยนหัวกับก้อยนั่นเองครับ ซึ่งในทางสถิติแล้วเวลาเราโยนเหรียญ โอกาสออกหัวกับก้อย น่าจะเป็น 50-50 ว่าไหมครับ เช่น ถ้าโยนเหรียญ ซัก 20 ครั้ง แล้วจดไว้ว่า

ออกอะไรบ้าง ตอนจบ ก็ควรจะได้ หัว 10 ครั้ง ก้อย 10 ครั้ง ซึ่งอาจคลาดเคลื่อนไปบ้างก็คงไม่มากนัก

คราวนี้คนที่เรียนสถิติมา ก็เลยคิดไปว่า ถ้า 5 ครั้งแรก โยนแล้ว ดันออกหัวทั้ง 5 ครั้ง แบบนี้ ครั้งต่อไปก็มีโอกาสออกก้อยสูงเป็นพิเศษ แล้วละสิ (ก็ใน 20 ครั้ง ควรมีย่างละ 10 ครั้ง ดังนั้น **15 ครั้งที่เหลือ ควรจะเป็นก้อย 10 ครั้ง และหัว 5 ครั้ง ดังนั้น โอกาสออกก้อยจึงดูเหมือนจะมากกว่าถึงเท่าตัว**)

หรือใครชอบเรื่องสถิติขึ้นม. 6 มาก ก็คิดแบบด้านล้างสรุปได้ว่า

- โยนเหรียญ 1 ครั้ง โอกาส ออกหัว คือ 1 จาก 2 (50%)
- โยนเหรียญ 2 ครั้ง โอกาส ออกหัวหัว คือ 1 จาก 4 (25%)
- โยนเหรียญ 3 ครั้ง โอกาส ออกหัวหัวหัว คือ 1 จาก 8 (12%)

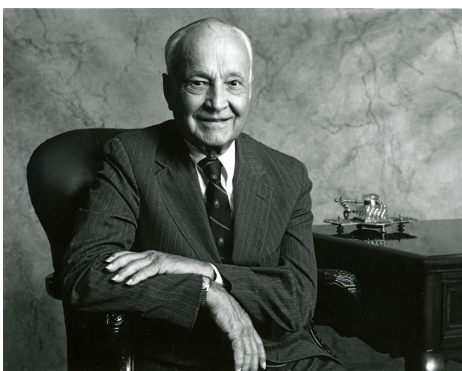

ถ้าवादต่อไปเรื่อยๆ จะพบว่าโอกาสออกหัว 6 ครั้ง ติดต่อกันก็มีเพียง 1 จาก 64 หรือแค่ 1.5% เท่านั้น

หลายคนจึงบอกว่า **รอกออกหัวติดต่อกัน 5 ครั้งแล้วครั้งที่ 6 ฉันทายก้อย** ก็โอกาสออกหัว 6 ครั้ง มันมีแค่ 1.5% นี่นา หรือรอกออกสีแดง 5 หนแล้วผมจะทายดำ

ฟังดูมีหลักการว่าไหมครับ ฉบบหน้าผมจะมาเล่าว่ามันผิดอย่างไร และเราจะนำเรื่องนี้มาใช้ในการลงทุนได้อย่างไรครับ •

คำคมเขียนหุ้น

เซอร์ จอห์น เทมเปิลตัน (Sir. John Templeton)

“หาก คุณ ต้องการ ผลงานที่เหนือกว่าฝูงชนในตลาด คุณต้องทำสิ่งที่แตกต่างจากฝูงชนในตลาด”

“If you want to have a better performance than the crowd, you must do things differently from the crowd.”

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่เป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลนั้นๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูเอสบี เคย์ เฮียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการในต่างที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้แนะ ชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน